

på disse tilbagemeldinger fra virksomhederne. Retningslinierne skal bl.a. sikre, at der sker en fyldestgørende tilbagemelding vedrørende alle afgivne påbud, samt at det vurderes, om der skal ske kontrolbesøg.

Det er imidlertid bl.a. af ressourcemæssige årsager ikke muligt at foretage kontrolbesøg i forbindelse med alle de påbud, der afgives. Arbejdstilsynet vurderer derfor i det enkelte tilfælde, om der skal foretages kontrolbesøg eller, om virksomhedens tilbagemelding kan accepteres som en efterkommelse af påbudet.

I visse situationer foretages der dog altid kontrolbesøg. Det er f.eks. tilfældet, hvis virksomheden ikke giver en tilbagemelding til Arbejdstilsynet og ikke reagerer på en rykker for tilbagemeldingen. Kontrolbesøg foretages endvidere som stikprøver, hvis dette er planlagt på særlige områder.

Herudover foretager Arbejdstilsynet efter et konkret skøn en vurdering af i hvilke sager, der er behov for yderligere kontrol i form af kontrolbesøg. Om der aflægges kontrolbesøg, afhænger af flere forhold, herunder indholdet af henholdsvis påbudet og tilbagemeldingen, Arbejdstilsynets kendskab til virksomheden samt dennes arbejdsmiljømæssige forhold i øvrigt. Arbejdstilsynet har i den forbindelse oplyst, at man desuden arbejder med et forsøg om yderligere stikprøvekontrol med virksomhedernes tilbagemeldinger.

Arbejdstilsynet har endvidere oplyst, at der ses med alvor på såvel manglende efterkommelse af påbud som manglende tilbagemelding på afgivne påbud. Hvis det konstateres, at en virksomhed ikke har efterkommet et påbud, reageres der normalt med en indstilling til retslig tiltale, medmindre konkrete omstændigheder taler imod dette. Manglende tilbagemelding medfører ikke i sig selv indstilling til retslig tiltale, men det indgår som en skærpene omstændighed i forbindelse med en eventuel senere straffesag.

Det er min opfattelse, at de allerede etablerede administrative rutiner, der følges af Arbejdstilsynet, i tilstrækkeligt omfang sikrer en konsekvent opfølgning på afgivne påbud. Jeg finder derfor ikke grundlag for at foretage mig yderligere i forhold til Arbejdstilsynet.

Spm. nr. S 96

Til økonomiministeren (8/10 98) af:

Christine Antorini (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Forsikringsrådets beslutning om at kære Sø- og Handelsrettens dom skete i strid med lovgivningen på området, samt at Forsikringsrådet på sit møde i sidste uge ikke var beslutningsdygtigt?«

Begrundelse

I radioudsendelsen Orientering den 7. oktober 1998 afsløres det, at Forsikringsrådet har truffet en beslutning i Hafnia-sagen, der er i direkte strid med lovgivningen. Dernæst oplyses det, at rådets formand, Jørgen Nørgaard, valgte at forlade mødet, da han var inhabil, samt at Forbrugerrådets repræsentant ikke var til stede under mødet, hvorfor rådet ikke var beslutningsdygtigt.

Svar (20/10 98)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Forsikringsrådet har, som det fremgår af vedlagte pressemeddelelse, besluttet at fastholde beslutningen om at køre sagen til Højesteret.

Jeg kan oplyse, at sagen er indsendt til procesbevillingsnævnet, der skal afgøre, hvorvidt der skal gives tilladelse til at indbringe sagen for Højesteret.

Såfremt sagen bliver behandlet i Højesteret, vil spørgsmålet om lovligheden af Forsikringsrådets beslutning blive forelagt domstolen.

Da spørgsmålet om lovligheden af Forsikringsrådets beslutning således kan afgøres af domstolene, finder jeg det forkert på nuværende tidspunkt at udtale mig om spørgsmålet.

Spm. nr. S 144

Til miljø- og energiministeren (13/10 98) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren tage stilling til, hvor mange sammenstød mellem fugle og fly og eventuelle tab af menneskeliv, der skal til i og omkring Kastrup Lufthavn, før der sker en reduktion i